

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. I. Refertur propositio 64. & præmittuntur notanda aliqua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

gatur viro infideli, & hæretico propter ingens bonum inde resultans, v. g. propter regnorum salutem, vel vsum publicum catholicæ Religio- nis. Atqui in his, similibus que eventibus quæritur directè occasio proxima peccandi propter ingens bonum inde resultaturū, datur enim in his periculum perversionis: ergo talis occasio quæri directè potest, propter tale bonum. Quod quidem amatur, dum occasio tantum per- mittitur, & quis eam patitur, etiam cum periculo perversionis; quod sanè est periculum peccan- di.

194. Contra tamen est. Quia nihil horum intendi potest, etiam si adit vrgentissima causa, si subsit pe- riculum formale peccandi; si enim interveniat causa, quæ illam occa- sionem reddat moraliter involunta- riam, adhuc quis obstringitur ad tollendum, vel extenuandum, quan- tum potest, periculum formale pec- candi, vt supra dicebamus de per- manente in occasione involuntariâ peccati. Si vero periculum maneat adhuc in esse periculi, etiam proba- bilis, nequit quæri eiusmodi peri- culum; quin imò quærentes re- movendi sunt ab illo. Quod ex- presse tradit Angelicus Magister de accedentibus ad infideles. *Si autem sint simplices*, inquit loco supra me- morato, *Et infirmi in fide, de quo- rum subuersione probabiliter timeri possit, prohibendi sunt ab infidelium communiõne, & præcipue, ne magnam familiaritatem cum eis habeant, vel absque necessitate communicent.* Ergo eum periculo, vel solum probabili, nequit quis directè quærere eiusmodi occasionem propter salutem In- fidelium, sed potius ab illa arceri debet, si ei se ingerat. Hac ratione, dum matrimonium contrahitur inter Principes disparis cultus propter in-

gentem aliquam reipublicæ vilita- tem, sææ conditiones statuuntur, qui- bus cautum sit periculo perversionis; quia aliter non contraherent absque peccato.

165. Et quidem hæc, quæ dixi- mus in præfenti capite pro reiicienda hac propositione, novum robur accipiunt ex ijs omnibus antea tadi- tis en hac disertatione pro impugan- da sexagesima propositione, quæ par- tem includit, & istam sexagesimam tertiam. Nec probo ex integro limi- tationes qualdam, quibus exponit doctrinam istam M. Lumbier hic à num. 618. sicut neque alias, quas tradit Casianus à S. Elia v. occasio. 3. licet vir sit alioqui eruditus, & in- geniosus, quique orbi lltterario de- dit theologiam moralem expurga- tam satis ingeniose.

DISERTATIO. XII.

An sit capax absolutionis igno- rans mysteria Fidei, etiam si culpabiliter ignoret. Mysterium Trinitatis, & Incar- nationis?

CAPVT I.

Refertur propositio 64. & Præmittuntur notanda aliqua

SVMMARIVM.

*Ponitur propositio damnata. num. 1.
Duplex questio decidenda. num. 2.
Multiplex in prima questione sen- tentia. num. 3. & seqq.
Fidè horū mysteriorum esse necessariã neces-*

Tho.

*necessitate præcepti certum est n. 7.
 Duplicem partem continet propositio
 damnata num. 8,
 Quomodo intelligenda prima pars
 propositionis. num. 9.
 Varia quæstiones hic decidende.
 num. 10.*

1. **P**roposito 64. ex damnatis hæc
 est. Absolutionis capax est
 homo, quantumvis labore et ignorantia
 mysteriorum Fidei. & etiam si per
 negligentiam etiam culpabilè nesciat
 mysterium Sanctissimæ Trinitatis,
 & Incarnationis Domini nostri Iesu
 Christi.

2. Præmitto primo circa hæc
 Mysteria Trinitatis, & Incarnatio-
 nis duplicem esse quæstionem. Pri-
 ma, an Fides explicita illorum sit ne-
 cessaria necessitate mediij ad iustifi-
 cationem? Secunda, an Fides ex-
 plicita illorum sit necessaria necessi-
 tate præcepti? Et quod attinet ad
 primam quæstionem, quatuor sunt
 Theologorum sententiæ.

3. Prima sententia docet, Fidem
 explicitam Santissimæ Trinitatis, &
 Incarnationis post promulgationem
 Evangelij esse necessariam necessita-
 te mediij ad iustificationem. ita S.
 Thomas, in 3. disp. 25. quæst. 2. art.
 1. quæstiunc. 1. ad. 2. Durand. ibid.
 quæst. 1. num. 9. Gabriel ibid. art. 2.
 concl. 3. S. Bonav. ibid. art. 2.
 quæstione. 3. P. Molina 1. part.
 quæst. 1. art. 1. disp. 2. P. Valencia.
 2. 2. disp. 1. quæst. 2. punct. 4. P. Tho-
 mas Sanchez lib. 2. sum. cap. 2. nu.
 8. P. Granada controv. 1. de Fide
 tract. 10. disp. 2. sect. 2. num. 13. &
 quam plures alij.

4. Secunda sententia docet Fidem
 explicitam Sanctissimæ Trinitatis, &
 Incarnationis etiam post promulga-
 tionem Evangelij non esse simplici-
 ter necessariam necessitate mediij ad
 iustificationem, & salutem æternam.

Ita Sotus in 4. dist. 5. quæst. 2. art. 2.
 & lib. de Natura, & gratia cap. 11. Sotus.
 Vega lib. 3. in Trident. cap. 19. & Vega.
 20 Medina lib. 4. de reâ in Deum Medina
 Fide cap. 10. Corduba in quæstiona- Azar.
 rio lib. 2. quæst. 5. P. Azor tom. 5. Sa.
 lib. 8. cap. 6. quæst. 6. P. Sa Verbo Cas. Pal.
 Fides, P. Castro Palao tom. 1. tra. Horta.
 ctatu. 4. disp. 1. punct. 9. num. 7. P.
 G. Hurt. de Fide disp. 8. diff. 7. &
 plures alij.

5. Tertia sententia docet, eiu-
 modi Fidem explicitam necessariam
 esse necessitate mediij non ad iustifi-
 cationem, sed ad glorificationem.
 Ita Canus relect. de Sacrament. in
 gen. part. 2. Ledelma in 4. part. quæst. Cono.
 9. art. 2. Castro lib. 2. de lege par. Leand.
 cap. 14. Bañez 2. 2. quæst. 2. art. 8. Capro.
 dub. ult. & alij. Bañca.

6. Quarta sententia docet, Fi-
 dem explicitam horum mysterio-
 rum esse per se necessariam necessi-
 tate mediij ad iustificationem, & salu-
 tem æternam; per accidens autem,
 scilicet ratione ignorantie in vinci-
 bilis, sufficere Fidem explicitam eo-
 rum in voto. Itaque sicut Baptismus
 est necessarius necessitate mediij in
 re, vel in voto, ita Fidem explicitam
 eorum mysteriorum esse necessariam
 in re, vel in voto. Ita P. Suarez disp. Suar.
 12. de Fide sect. 4. num. 11. Lugo Lugo.
 Card. disp. 12. de Fide sect. 4. à nu. Leand.
 88. Leand. à SS. Sacram. part. 6.
 tract. 2. disp. 2. quæst. 8. & alij.

7. Et quod attinet ad secundam
 quæstionem, constat inter omnes
 Theologos, notitiam seu Fidem ex-
 plicitam Santissimæ Trinitatis, &
 Incarnationis esse necessariam ne-
 cessitate præcepti. Et ideò non pauci
 Theologi partem negativam dam-
 nant, alij tamquam hæreticam, alij
 tamquam erroneam.

8. Præmitto secundo, eam pro-
 positionem damnatam continere
 duas partes. In prima parte asseritur,
 esse

S. Tho.
 Durand.
 Gabri.
 S. Bonav.
 Molina.
 Valen.
 Tho. S.
 Grana.

esse capacem absolutionis, qui ignorat mysteria, vbi videtur abstrahere ab ignorantia invincibili, & vincibili. In secunda parte specificatur magis ignorantia vincibilis, & culpabilis, & exprimit ea duo mysteria, affirmatque, sic ignorantem hæc mysteria esse capacem absolutionis.

9. Præmitto tertio, quomodo intelligenda sit ea prima pars propositionis damnata, quæ dicit, esse capacem absolutionis eum, qui ignorat mysteria Fidei; an intelligatur generaliter de omnibus mysterijs Fidei, an solum de aliquibus? Et quidem si loqueretur solum de aliquibus indeterminate, ea propositionis pars non esset damnabilis; certū enim est, capacem esse absolutionis eum, qui ignorat aliqua mysteria Fidei; sunt enim aliqua, ad quæ explicite credenda non tenetur fidelis necessitate medij, neque necessitate præcepti: quale est, quod Christus D. sepultus fuerit in sepulchro novo, & multa alia, quæ sunt in Evangelio de gestis Christi Domini. Quare sensus propositionis damnata, & prioris eius partis est de omnibus Mysterijs Fidei, vel de omnibus præcipuis ex obligatione credendis.

10. Præmitto quarto, quinque quæstiones esse in præsentī decidendas: Prima est, an hic damnetur propositio affirmans, capacem esse absolutionis, qui ignorat invincibiliter mysteria credenda explicite necessario necessitate medij? Secunda est, an ignorans culpabiliter Mysteria Trinitatis, & Incarnationis sit capax absolutionis? Et an pars affirmativa quæstionis maneat hic damnata? Tertia est, an ignorans inculpabiliter eadem duo mysteria sit capax absolutionis? Quarta est, an dum dicitur in hoc decreto incapax absolutionis, intelligatur esse incapax illiciti-

te, an etiam invalide? Quas quæstiones singulas per singula capita decidemus.

CAPVT II.

Prima quæstio deciditur

S V M M A R I V M.

Prima quæstio de ignorante invincibiliter, quæ explicite credenda sunt necessitate medij. num. 11.

Qui hæc ignorat, est incapax absolutionis. num. 12.

Afferere esse capacem damnatur in hac propositione. num. 13.

11. **P**Rima quæstio est, an hic damnata maneat proposito quæ asserat, [capacem esse absolutionis eum, qui ignorat etiam invincibiliter mysteria, quæ explicite credenda sunt necessario necessitate medij? Exemplum est in eo, qui ignorans Deum esse remuneratorem remuneratione æterna accedit ad confessionem, & petit absolutionem à confessario. Constat enim ex disert. Fidem explicitam Dei vt remuneratoris retributione æterna esse medium simpliciter necessarium ad iustificationem.

12. Et primo quidem tamquam certum tenendum est, cum non esse capacem absolutionis. Pater. Non est capax absolutionis, qui non adhibet medium necessarium ad iustificationem; nam quod est medium necessarium ad iustificationem, est medium necessarium ad absolutionem, sed qui ignorat Deum vt remuneratorem, non adhibet medium necessarium ad iustificationem; cum Fides explicita, & notitia Dei vt remuneratoris sit medium necessarium ad illa: ergo qui id ignorat,

Ccccc rat,